

I N D E X

Natura vacuum abhorret: ut exemplariter
par. 4. c. 38. nu. 3.

Nalus ecclesie dicuntur sancti doctores, par.
6. cap. 2. nu. 17.

Negligentia fuit primordialis causa omnis pe-
næ tam in homine, quam etiam in angelo,
par. 5. ca. 14. nu. 1.

Nec opus, nec ratio, nec scientia est apud infe-
ros. uide expositionem, par. 5. c. 2. nu. 17

Negligentia nouerca est uniuersa doctrine &
discipline, par. 5. ca. 14. nu. 1. secundum Ber-
nardum.

Negligentia in diuino seruitio dicendo, uel au-
diendo præcauenda est pro eo, quod coram
Deo & angelis eius committitur, par. 5. ca.
14. nu. 2

Negligentia reprehensibilis est, quando tem-
pus est plantandi uineas & non plantatur,
& in multis similibus. ibid. fm Bernardum

Negligens dicitur, qui nõ curat, quomodo opus
Dei faciat, & talis maledictione Dei incur-
rit, par. 5. ca. 14. nu. 1

Negligens prælati mali idolis comparantur,
par. 5. c. 2. nu. 6. Item eiusdem ca. 14. nu. 1.

Negligit aliqui lectionis studium, qui habet
intelligentiæ ingenium: sicut & aliqui amo-
rem sciendi habet, sed tarditate sensus præ-
pediuntur, par. 5. ca. 14. nu. 1. Item par. 6. ca.
79. nu. 4. per Isidorum.

Negotiatio, siue mercatio quid est, & qualis
negotatio, siue mercatio licita est, & qua-
lis illicita, par. 4. ca. 18. in principio.

Negotiationis duæ sunt species. ibidem.

Negotiatores, siue mercatores quattuor ma-
lis communiter inficiuntur, par. 4. ca. 18.

Nescire aliud est, quam nolle scire, par. 4. cap.
40. nu. 1.

Nigromanticus, uel nigromantica dicitur ille
uel illa, cuius præcationibus uidentur mor-
tui resuscitari, & ad interrogata respondere,
par. 6. ca. 5. in principio.

Nomen Dei inuanum sumitur, & hoc triplici-
ter. scilicet corde, ore, & opere, par. 4. ca. 17. nu. 1.

Nomen Dei ore inuanum assumitur quadri-
pliciter, par. 4. c. 17. nu. 1

Nomen Iesu est nomen præseruans hominẽ a
corruptione uitiorum, ut ostenditur p. exẽ

plum quorundam pomorum mirabilis na-
tura, par. 4. c. 38. nu. 7

Numerus damnandorum tantum excedit nu-
merum seruandorum quantum sexcenta mi-
lia quingenta quinque excedit numerum bi-
narium, par. 8. c. 13. nu. 5

O

Obedientia quid est, par. 6. ca. 59. nu. 1

Obedientia uirtus est, ad quam mouent
multa, par. 6. c. 59. nu. 1

Obedientia triplex exemplum dedit nobis
Abraham par. 6. c. 59. nu. 1.

Obedientia Abrahæ ad præceptum Dei uo-
lens offerre Deo in sacrificium filium suum
commendabilis erat propter duodecim cau-
sas, par. 6. c. 59. nu. 2

Obedientia aliqua est commendabilis & ali-
qua reprehensibilis, par. 6. c. 59. nu. 5

Obedientia uirtus est, quæ ceteras uirtutes me-
ti inserit & incertas custodit. ibidem.

Obedientia uoluntatem habens Deo in om-
nibus placere placet Deo in infinitis, quas
nunquam facturus est. ibidem

Obediens perfecte dat suum uelle & suum nol-
le Deo, par. 6. c. 59. nu. 3.

Obedire Deo non potest perfecte, quæ uitij,
uel malo consortio adheret: nisi separetur
ab eis: ut exemplariter par. 6. ca. 59. de Iacob.

Obedientia perfecta figuratur per scalã, quã
uidit Iacob, cuius cacumen cælum tange-
bat, par. 6. ca. 59. nu. 3

Obedientia est in difficultibus gratiosior, & ino-
bedientia in facilioribus est grauior. ibid.

Obedire debent subditi præceptis suorũ præ-
latorum in licitis sicut in præceptis diuinis
num. 2. & 3.

Obediendum est prælati apostolorum success-
oribus in licitis & nõ tantum bonis sed &
malis, quã aliter iurisdictioni ecclesie nihil ha-
beret certitudinis, uel stabilitatis, par. 6. ca.
59. nu. 4.

Obedientia reprehensibilis triplex est, p. 6. c. 59. nu. 6

Obedientia non est sed potius inobediẽtia fa-
cere malũ quodlibet prælato iubente, par.
6. ca. 59. nu. 7. per Bernardum

Obedientia sic tenenda est: ut bonis in malo
non consentiatur, nec malis in bono contra-
dicatur, par. 6. c. 59. nu. 6. per Augustinum